

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s): Galeotti, Vincenzo.; komponeret af Vincenzo Galeotti efter Mr. de Voltaire's Semiramis ; [Musiken af Darbes].

Titel | Title: Semiramis : en tragisk Pantomime-Ballet

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiöbenhavn : Trykt hos Hofbogtrykker Nicolaus Möller og Sön, 1787

Fysiske størrelse | Physical extent: [8] s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

DA S-rvm

17. 180.

SEMIRAMIS.

En
tragisk

Pantomime-Ballet,

componeret af

VINCENZO GALEOTTI,

efter

Mr. DE VOLTAIRES SEMIRAMIS.

Kiöbenhavn.

Trykt hos Hofbogtrykker NICOLAUS MÖLLER og Sön.

1787.

Printed by J. J. Neumann, Copenhagen, 1787.

Personerne:

Semiramis, uretmæssig Regentinde i Babylon.

Ninias, hendes Søn, den rette Thronfølger, men ikke kiendt af hende.

Oroes, den ypperste Magus.

Skyggen af *Ninus*, fordam Konge i Babylon, og *Semiramis's* Gemal, ombragt ved hende.

Fruentimmer af *Semiramis's* Følge.

Magi.

Krigsfolk.

Fangne.

Decorationerne af Hr. PELLI.

DA
S. rum

Förste Act.

*Skuepladsen forestiller en hellig Palme-Lund, hvor man
seer de Assyriske Kongers Gravminder, iblant
hvilke det over Ninus udmerker sig.*

Semiramis, fulgt af to hendes troeste Fruentimmer, heftig betaget af Angeren over sine affkyelige Forbrydelse, nærmer sig skiælvende til Ninus's Grav, for at formilde sin dræbte Mands fortørnede Skygge. Förend den hellige Ceremonie tager sin Begyndelse, anvender hun al muelig Omhue for ikke at blive seet af nogen, paa det den indvortes Frygt, som gör hende skrækfom og ulykkelig, ikke skal aabenbares. Efter disse Forsigtigheder begynder hun sin Bön, under hvilkken den ene af Fruentimmerne aflides siger den anden, at Semiramis maae være den, som har dræbt Ninus. Hendes Bön afbrydes ofte ved de Suk og rædsomme Skrig, som höres fra det inderste af Graven *). Den forvirrede Semiramis, opmuntret af sine Fruentimmer, knæler ned for Indgangen til Graven; men neppe er dette skeet, förend et stærkt Lyn, fulgt af et buldrende Tordenskrald, farer ud inden fra; skrækket herved trækker hun sig forbauset tilbage, og kalder sine Fruentimmer til Hielp, som, skiönt bange og forvirrede, söge at tröste hende; da den ene af dem seer Livvagten nærme sig til det Sted, underretter hun Semiramis derom, som i samme Öieblik gör Vold paa sig selv for at fatte sig og vise sig med en hendes Höihed værdig Anstand; man lader hende vide, at det nu er Tid at modtage Seierherren, og ufortövet gaer hun ham i Möde.

) 2

Anden

*) Disse Skrig udtrykkes ved Musiken.

Anden Act.

Skuepladsen forestiller en stor Plads i Babylon, med en Throne paa den ene Side, bestemt for Semiramis til derpaa at modtage den seierlige Hærs Hylding.

Ninias paa en Triumph-Vogn af udsøgte Slaver iblant de Overvundne, som omgive den, Stridsmænd, som bære Trophæer, Tegn paa deres erholdte Seier, og Folket, som i Hobetal beundrer Seierherren. Imedens man oppebier Dronningen, stiger Ninias ned af Triumph-Vognen, og Stridsmændene begynde de krigeriske Dandse, i hvilke Ninias og Hovedsmændene blande sig; Semiramis, fulgt af sine Fruentimmer og Rigets Store, kommer for at modtage den seirende Hærs Hylding og for at vise Ninus sit Velbehag i Anledning af hans Seiervindinger; midt imellem Glandsen af hendes Høihed bliver man den Kummer vaer, som fortærer hende, og forbitterer hvert Öieblik for hende. Hun stiger op paa Thronen, og ved den Ære, hun beviser den hende ubekjendte Ninias, opvækker alle Tilstedeværendes Fornöielse, hvilket giver Anledning til adskillige muntre og majestætiske Dandse; naar hun har modtaget de hende af Krigshæren skyldige Æresbeviisninger, stiger hun ned af Thronen, og i samme Öieblik kommer Oroes med et Følge af de andre Magi: han omfavner Ninias med Ömhed, Dronningen önsker at vide hans Tanker om denne Helt, og faaer til Svar, at han er Himlen meget behagelig, hvilket giver den kummerfulde Dronning nogen Rolighed, og bestemmer hende til at give Ninias Fortrinet i det Valg af en Brudgöm, som hun til Rigets Vel agter at giöre. Efterat have viist ham al fortrinlig Bevaagenhed, befaler hun Oroes at begive sig til Templet, for der at

foie

föie de fornödne Anstalter til den Kongelige Formä-
ling, derpaa begiver hun sig med sit Følge til sit Pal-
lads, og de övrige föolge efter Oroes til Templet *).

Tredie Act.

*Skuepladsen forestiller et prägrigt Tempel, udziret for at böi-
tideligbolde den Kongelige Formaling; dette Tempel er
uden Tag, i Midten seer man Bels Billedstötte,
og paa den böire Side en prägrigt Throne.*

En alvorlig Dands af alle Rigets Store, iblant hvilke
Ninias udmerker sig, foregaaer Dronningens An-
komst, som kort derefter imellem det tilskuende
Folks Knäböininger majestätisk nærmer sig; naar
hun er opsteget, og har sat sig paa Thronen, befä-
ler hun Rigets Mægtige paa det dertil bestemte Alter
at aflægge den skyldige Underdanigheds Eed for den,
som hun vil vælge til sin Brudgom. Ceremonien ved
Edens Aflæggelse ordnes af Oroes. Semiramis stiger
ned af Thronen, og efter adskillige Gunstbeviisnin-
ger imod Ninias beslutter hun (en vis ubekiennt ind-
vortes Fölelse uagtet) at vælge ham til sin Brudgom;
den ypperste Magus forbaufes ved dette Valg, og
opdager den store, for dem begge hidindtil ubekiennte
Hemmelighed: at Ninias er Semiramis Sön; men den
uforsagte Dronning, ei fästende Troe hertil, og for-
agtende Oroes Modstand, tager Ninias ved Haanden
ög nærmer sig Alteret, for ved sin egen Myndighed
at fuldbyrde den hellige Ceremonie: naar de ere
komne hen ved Bels Stötte, opkommer pludselig et

(3

Uveir

*) For at give den fornödne Tid til Skuepladsens Forandring,
som paa ingen anden Maade kunde ikee, fölger her en
Marsch, som forestiller Folket gaaende til Templet, da jeg
ikke vilde lade Dekker falde imellem Aelterne, efterdi det
forkiöbler Handlingens Ild, og desuden ikke er antaget.

Uveir med Lynild og Torden og Ildklumper, som falde ned og fortære det Guderne forhadte Alter, og i disse seer man ved Foden af Bels Billede med klarbrændende Skrift de Ord: *Forvendte Moder, lad af! han er din Søn.* Ved disse Jerregn, som aabenbar bevidne Himlens Vrede, opfyldes Folket med Forbauselse. Moderens og Sønnens gruelige Tilstand gjør dem nogen Tid ubevægelige, saa ingen af begge vover at see hinanden i Ansigtet: endelig kaster Ninias sig for sin Moders Födder, og ydmygen kyslende hendes Haand, bevidner sin sönlige Underdanighed. Semiramis begynder at komme til sig selv igien, og, skönt stedse bekymret og forvirret, omfavner Ninias, förer ham til Thronen, hylder ham og byder ham en Dolk, at han med den skal dräbe hende, og saaledes ved hendes Död forlöne de fortörnade Guder, men Ninias stiger ned af Thronen, kaster Dolken, omfavner hende med sand Ömhed, erkjender hende for Regentinde, og derpaa vender sig til Oroes, som tilligemed Magi er bleven staaende indtagen af Forundring over det seete Tegn, og giver ham Befaling at gaae til Ninus's Grav, hvor hun selv vil komme for at formilde hans Skygge. Herpaa begive alle sig bort.

Fierde Act.

*En Palme-Lund med de Assyriske Kongers Begravelser,
som i förste Act.*

Oroes overgiver Semiramis en Blomsterkrands, hvilken hun som et Forsonings-Offer skal ophänge paa Ninus's Gravsted, för derved at formilde hans fortörnade Skygge, hvorpaa han begiver sig bort för at gaae Ninias i Möde. Semiramis nærmer sig frygtfölm og ärbödigg til Graven för at ophänge Blomsterkranden; men pludselig aabnes Dören, og hendes dräbte

— — — — —

dræbte Mands Skygge kommer ud. Ved dette Syn flygte alle de Tilstedeværende forskrækkede bort. I faa rædsom en Tilstand følger Semiramis ved Bønner og Knæfald at forfone den vrede Skygge, men forgieves; den er uformildelig, og nøder hende til at gaae ind i Graven; neppe er den fortvivlede Semiramis, forfulgt af Skyggen, kommen did ind, førend Ninias, i Hensigt at formilde sin Faders Skygge, nærmer sig, i hvilket hans andagtsfulde Forehavende Oroes omhyggelig gaaer ham til Haande; han fører ham til Gravstedet, og da han der har fuldendt sin Bøn, sees Dören at aabne sig. Ved dette uformodentlige Tegn overleverer Oroes Ninias uførtövert den Dolk, som han har i sit Belte, og uden at give ham Tid til længere Overveielse, bevæger ham til at gaae ind i Graven for at hevne sin Faders Död; derpaa vender han sig til Krigsfolket, betegnende dem at følge sig for at hente Fakler; imidlertid komme nogle af Semiramis's Fruentimmer tilbage for at söge hende, men bange og skielvende; nogle Præster med Fakler og Ninus's Følge gaae efter Oroes Befaling ind efter ham i Graven, Fruentimmerne opmuntre hinanden til at fatte Mod og følge derpaa efter.

~ ~ ~ ~ ~

Femte Act.

Ninus's Begravelse inden til, en Bygning med bvelvede Buer i en fremmed og barbarisk Stiil, opklaret i Grunden af faa svagskinnende Lamper.

Paa dette rædsomme Sted seer man den beangstede, skielvende Semiramis, forfulgt af Skyggen, som med Forbittrelse beskuer hende; uden nogensinde at kunde nærme sig den, anraaber hun den forgieves om Medlidenhed, omsider overvældet af Ængstelse og Skræk hælder hun sig udmattet paa en Stötte; Skyggen,

~~~~~

gen, som gaaer fra hende i en Afstand, möder i det samme Ninias, der fuld af Ærbødighed og Skræk vanker om i denne Rædslernes Bolig, modtager ham med Ömhed, og da den seer ham bevæbnet med den ham af Oroes givne Dolk, viser den ham i Semiramis sin Vredes Offer, og byder ham ijsfærdig at udføre sin Hevn, hvilket Ninias, som ved gientagne Stød dræber hende, ufortövert fuldbringer. Den nu hevnedes Skygge forsvinder; i samme Öieblik kommer Oroes tilligemed Magi, Fruentimmer og Følget til; Lyset af Faklerne viser Ninus den döende Semiramis. Dette Syn gör ham for nogen Tid ubevægelig, da han i hende opdager Gienstanden for sin Faders Hevn, og det ulykkelige Offer for sine Misgierninger; i sin Smertes Heflighed bebrejder han Oroes med Bitterhed, at han har bragt ham til at begaae dette Drab; Oroes undskylder sig med, at den fortörnede Himmels Retfærdighed paa ingen anden Maade kunde fyldestgjøres. Semiramis seer den blodige Dolk i Ninias's Haand, og opdager i sin Sön sin Morder. Fruentimmerne ile til for at komme Semiramis, ligesom de övrige for at komme Ninias, til Hielp. Saasnart kender ikke Ninias sin Moder igien, förend han kaster sig fortvivlet for hendes Födder, overgiver hende Dolken, og vil at hun med den skal straffe en unaturlig Sön, bragt til Fortvivlelse over sin Ugierning; men den ulykkelige Moder, samlende saa meget som muligt sine tabte Kræfter, omfavner ham med Ömhed, tager Dolken, tilgiver ham, og döer tilfreds i hans Arme; neppe har Semiramis opgivet Aanden, förend Ninias optager den af hendes döende Haand faldne Dolk, og rasende, forbittrer imod sig selv, vil dræbe sig; men forhindres derfra af sit Følge. Med de Grupper, som dette Skræks og Forvirrelses Öieblik naturligt udkræver, endes Balletten.

~~~~~

